

Orkestriaugust lavale. Estonia orkester Estonia kontserdisaalis

Rahvusooper Estonia orkestrit ei näe kontserdilaval kuigi tihti - mõne korra aastas. 25. novembril oli aga jälle see võimalus, kui toimus nende järjekordne sümfooniakontsert. Muidu mängib orkester Estonia ooperi orkestriaugus, kus nad suure osa publiku eest peidus on. Nii oli see kontsert eriline sündmus, millest haarasid kinni paljud, kas siis ooperiarmastajad, orkestrimuusika kuulajad või muusikud. Orkestrit juhatas peadirigent [Arvo Volmer](#).

Kavas oli Tšaikovski viulikontsert ja Sibeliuse 2. sümfoonia. Võimalus orkestri ees soleerida anti noorele interpreedile Amanda Ernesaksale. Tšaikovski kontserti mängis Amanda ka eelmisel aastal keelpillimängijate konkursil, kus ta pälvis II preemia. Muusikute perest tulnud, Soomes üles kasvanud, on temast saanud väga võimekas mängija. Praeguseks on Amanda jõudnud oma õpingutega Müncheni muusika- ja [teatriülikooli](#), mis on teatavasti kõrgel tasemel kool.

Nüüd, aasta pärast konkurssi, soleeris ta sama teosega, kuid juba teise orkestri ees. Kuna konkurssi saab mugavalt järele kuulata, vaatasin üle Amanda eelmise aasta esitusi. Juba siis oli ta igati muljetavaldav, ega ta muidu poleks finaali pääsenud. Konkursiaegse esitusega võrreldes on ta palju julgust juurde saanud. Ta mäng on küpsem, ta on mängides vabam. Tehnika valdamine annab muidugi selle vabaduse end väljendada. Oli näha, et tal on kontroll kõige üle, mida ta teeb, teose kõik aspektid olid tal peensusteni läbi töötatud. Samuti oli väga hea vaadata, kui stabiilne ta on oma kehahoiakuga. Rõõmustas ka, et viuldaja seda ise väga naudib, kuidas muusika ta sees elab. Muidugi on noorel interpreedil veel pikk tee minna, kindlasti annab kogemus ja vanus veel vabadust juurde, kuid tal on tohutult potentsiaali.

Tšaikovski kontserdis meeldis mulle ka balanss solisti ja orkestri vahel. Estonia kontserdisaalis juhtub tihti mõnd viulisolisti kuulates, et orkester matab kohati solisti ära. See võib muidugi olla ka tingitud saali akustikast. Mulle väga meeldis, et orkester jäi saatja rolli, siiski muidugi solisti muusikaliselt toetades. Ehk

Muusika

36

Rahvusooper Estonia
Arvo Volmer
Teater

tuleb see Estonia orkestri tavatöö eripärast, kus nad on harjunud soliste saatma.

Sibeliuse 2. sümfoonia kontserdi teises pooles on väga kaunis teos. See sümfoonia oli 1902. aasta esiettekanal lausa nii menukas, et seda taheti juba samal nädalal kuulata veel kolm korda. Sibelius ise on oma osaliselt Itaalias kirjutatud teost nimetanud "hingepuistamiseks". Kohe, kui kõlasid esimesed noodid, haaras esitus mind kaasa. Üks tore asjaolu, mida tähele panin, oli esimese oboe erakordselt soe toon, mis soolode ajal kõrva jäi. Ka flöötidel oli väga ilus toon.

Estonia orkester jättis väga hea mulje. Kuna nad suurel avalaval nii sageli ei esine, on see orkestrile teatud määral mugavustsoonist välja astumine. Kuid iga kord on see nii neile kui ka kuulajatele inspireeriv. Ja Amanda Ernesaks - braavo! Kindlasti jõuab see noor interpret elus veel kaugele. !3!

Elle Isabel Lindpere G. Otsa nimelise Tallinna muusikakooli õpilane